

bøje mig for. Jeg har altsaa ikke haft samme Opfattelse af Spørgsmaalet som det høje Finansministerium. Men jeg har ikke sagt, at det, at Foreningen arbejdede med samfundsnyttige Formaal, var tilstrækkeligt. Hvad angaar Fæsterne paa Wedellsborg, har de jo imidlertid faaet en Ordning, som sikkert er tilfredsstillende for dem.

Endvidere omtalte det ærede Medlem, at Udstykningsforeningen havde købt Moltkenborg Gods, men at der paa Regnskabet for i Aar slet ikke findes noget om dette Gods. Dette fandt det ærede Medlem mærkeligt. Det vilde dog have været endnu mærkværdigere, hvis der fandtes noget paa Regnskabet angaaende Moltkenborg Gods, idet denne Udstykning slet ikke er færdig. Vor Arbejdsmetode er nemlig den, at naar vi har købt en Ejendom eller som i dette Tilfælde et Gods, saa lægger vi sammen med Repræsentanter, som er valgte af Medlemmerne, og som skal godkendes af Bestyrelsen, et Budget, og derpaa søger vi at sælge alt efter dette Budget. Vi antager en Jurist i Amtet eller Herredet til at besørge alle juridiske Forretninger og til tillige at være vor Kasserer, og selvfølgelig fremkommer der intet paa Regnskabet, før hele Forretningen er afsluttet, det *kan* der simpelt hen ikke gøre. Af den Grund findes der heller ikke noget om Moltkenborg Gods, idet meget endnu ikke var udstykket. Det meste er nu for Resten solgt. Det ærede Medlem udtalte, at paa Moltkenborg Gods havde vi solgt en hel Del store Gaarde, og han nævnedes saa, hvad det var for Gaarde, vi har solgt, og som vi ikke havde udstykket, blandt andre Brænderupgaard. I dette Tilfælde er der selvfølgelig Grund til at kritisere Udstykningsforeningen. Hvis den er gaaet hen og har solgt en Gaard, som den slet ikke har købt, vil Kritikken være i højeste Grad berettiget. Men denne Gaard har vi aldrig købt, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke udstykke den.

Det ærede Medlem fandt, at det var kedeligt, hvis der skulde findes et Regnskab, som blev indsendt til Ministeriet, og som ikke dækkede alt. Jeg vil da gerne rette den Opfordring til det ærede Medlem, om han kan bevise, at der er noget som helst Punkt paa Regnskabet, som ikke dækker, hvad det skulde. Det maa, synes jeg, være af Interesse for det ærede Medlem at gøre det. I Fjor, da jeg syntes, det ærede Medlem nærede saa stor Interesse for Udstykningsforeningen, afleverede

jeg et Regnskab til ham, og jeg har ogsaa i Aar et Regnskab, som jeg, da det lader til, at det ærede Medlem stadig interesserer sig lige saa meget for Foreningen, vil lade ham se. Og jeg har ikke blot et Regnskab, men ogsaa en Beretning. Deraf vil det ærede Medlem kunne se ikke blot Regnskabet for de Handler, som er afsluttede, men ogsaa Beretningen om, hvor langt vi er kommet ved Udstykningen af hver Ejendom, og i det hele, hvorledes man tænker at gaa frem med hver Ejendom. Hele Fremgangsmaaden, vi bruger, er fremstillet her, og jeg tænker, at naar det ærede Medlem faar disse Oplysninger, som jeg altsaa har til Hensigt at tilstille ham, maa han føle sig tilfredsstillet, da jeg jo ved, at han — som han siger — ikke ønsker i mindste Maade at kritisere Udstykningsforeningen.

Jeg vil dernæst rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han paa et saa tidligt Tidspunkt af Samlingen har forelagt Lovforslag angaaende Afløsning af Fæste og Brug af Huse paa Landet. Det har glædet mig, at Lovforslaget om Fæste er blevet forelagt saa tidligt, fordi det saa efter min Opfattelse hurtigt vil kunne blive gennemført her i Tinget. Dette Lovforslag forelægges — saa vidt jeg husker — paa tredje Aar, og det har efter min Mening været underkastet et grundigt Udvalgsarbejde. Der var i Fjor nedsat et Underudvalg, og i dette var saa godt som alle Medlemmer enige om et Lovforslag, som jeg fuldt ud kan anbefale og tiltræde, og da jeg gaar ud fra, at det vil blive nogenlunde de samme Medlemmer, som i Aar kommer ind i vedkommende Udvalg, tænker jeg, at Lovforslaget hurtigt vil kunne forlade Folketinget, og saa vil jeg haabe, at Landstinget ikke vil bruge saa lang Tid, som Folketinget har brugt. Jeg haaber, at alt det Forarbejde, her er udført, maa være saaledes, at Landstinget ret hurtigt kan gennemføre Lovforslaget.

I den samme Artikel, jeg før henledte ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, staar ogsaa som Overskrift: „Jensen-Sønderup kræver Fæsteloven fremmet“. Jeg synes imidlertid, det er for sent et Tidspunkt at kræve den fremmet. Det var neppe nødvendigt. Naar Lovforslaget bliver fremsat, er det nemlig givet, at Regeringen ønsker det fremmet. Man har spurgt, om det radikale Parti vilde være med til at gennemføre Lovforslaget i denne Samling. Min Opfattelse er den, at det radikale Parti ikke har noget imod at gennemføre det, men det ønskede tilstrække-